

[Finansministeren.]

meddelelse af bevilling. Bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i § 19 i det i sin tid fremsatte forslag til en detailedsa- afgift indeholder dog visse retningslinjer for udøvelsen af dette skøn. For så vidt angår „materialebevillinger“, er det således i be- mærkningerne anført, at der ved afgørelsen vil blive lagt vægt på, om fremstillingen sker i konkurrence med tilsvarende varer, der indføres afgiftsfrit og måske tillige toldfrit fra udlandet. For „driftsmiddelbevillinger- ne“s vedkommende er det i lovbemærknin- gerne anført, at der vil blive lagt vægt på den konkurrencemæssige stilling i forhold til udlandet, samt om udstedelse af en bevil- ling kan tillægges nogen væsentlig økono- misk betydning.

Med udgangspunkt i disse retningslinjer, der i sin tid har været drøftet i det af folke- tinget nedsatte udvalg vedrørende lovfors- laget om den almindelige omsætningsafgift, har man i den forløbne tid udformet en praksis, der så vidt muligt tilgodeser danske virksomheders berettigede krav om ikke på grund af omsætningsafgiften at få deres konkurrenceevne over for udlandet for- ringet. Man har samtidig tænkt på de prak- tiske og kontrolmæssige vanskeligheder, der ville være forbundet med en alt for vidt- gående bevillingsudstedelse og en dermed følgende stærk forøgelse af antallet af virk- somheder, der skal holdes under kontrol.

Ved afgørelsen af, om der til fremstillingen af en bestemt vare kan gives bevilling i hen- hold til § 21, har det i overensstemmelse med det, jeg her har anført, normalt været en forudsætning, at den indenlandske pro- duktion sker i konkurrence med udenland- ske varer. Her har man i første række lagt vægt på, om der på det danske marked foreligger en konkurrencesituation mellem en her i landet fremstillet vare og et til- svarende udenlandsk produkt. Spørgsmålet om konkurrenceevnen på udenlandske mar- keder har i denne forbindelse haft lidt mindre vægt, da man i hvert fald altid har den mulighed i henhold til § 22 ved udførsel at give godtgørelse for den afgift, der hviler på de til fremstillingen af den afgiftsfri vare anvendte afgiftspligtige materialer. Det skal jeg senere vende tilbage til.

I tilfælde, hvor op imod 100 pct. af en branches hele produktion er blevet ekspor-

teret, har man anset det for en nyttig og praktisk foranstaltning at give samtlige branchens virksomheder bevillinger til af- giftsfri indkøb af materialer og driftsmidler i uberigtiget stand i ganske samme omfang som de registrerede virksomheder, uanset om der kunne konstateres en egentlig kon- kurrence udefra på det danske marked. Som eksempler på varer, der er omfattet af så- danne bevillinger, kan nævnes kødkonserver og mælkekonserves.

Ofte sker en produktion på den anden side kun for et lokalt marked, f. eks. den pro- duktion, som finder sted hos bagere, brød- fabrikker, slagtere, viktualiehandlere og konsummælksmejerier. De varer, disse virk- somheder fremstiller, vil normalt ikke i videre omfang være genstand for konkur- rence med udenlandske varer, og i overens- stemmelse med de anførte synspunkter er der i alle tilfælde meddelt afslag, når der fra sådanne virksomheder er fremkommet an- dragender om bevillinger til afgiftsfri indkøb af materialer og driftsmidler. Noget andet er så, at en del af denne lokale produktion vil kunne hævde mere eller mindre direkte at konkurrere med fabrikmæssigt fremstil- lede varer, der atter afsættes i konkurrence med udenlandske varer, og derfor med rette kan gøre krav på bevilling. Det er derfor et stadigt balancespil at søge produktionen garderet mod konkurrence på afgiften uden samtidig at risikere, at dette får til konse- kvens, at man drives ud i en alt for vidt- gående bevillingspraksis.

Det har været overvejet, hvorvidt man ved tilrettelæggelsen af bevillingspraksis skulle tage med i overvejelserne, om den negative beskyttelse, som forvoldes af af- giften, kan siges at være udlignet i større eller mindre omfang af den beskyttelse, der gives erhvervene ved endnu eksisterende importforbud og importregulering samt ved toldloven. Man kan imidlertid forudse, at beskyttelsesforholdene i løbet af et kortere åremål vil blive ændret. Importregulerin- gerne vil for de fleste varer bortfalde i løbet af kortere tid, og for så vidt angår told- beskyttelsen, er denne for mange varer alle- rede under stærk afvikling over for EFTA- landene. Dette har man ment at burde tage et vist hensyn til ved tilrettelæggelsen af bevillingspraksis, idet man bl. a. har givet § 21-bevillinger til fremstilling af frugt- og